

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีเรียนปนเล่นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีเรียนปนเล่น
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้วิธีเรียนปนเล่นในวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองเข้ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2 ท่านรวมทั้งมีการทดลองและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 4 ชนิด คือ

2.1 แผนการสอนแบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผนใช้เวลาในการเรียนทั้งหมด 43 คาบ (คาบละ 20 นาที)

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบการฟังจำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบการพูดจำนวน 30 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

2.3 แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

2.4 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีเรียนปนเล่น เมื่อได้คะแนนดังกล่าวแล้วจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษโดยการสัมภาษณ์นักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีเรียนปนเล่นและแบบสังเกตพฤติกรรมจริงในชั้นเรียนระหว่างการเรียนการสอนโดยใช้วิธีเรียนปนเล่นโดยนำมาสรุปและรายงานในรูปการบรรยายตามปรากฏการณ์ที่มองเห็น

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลวิจัยได้ดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการเรียนและหลังการเรียนโดยใช้วิธีเรียนปนเล่นจากการทดสอบ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของนักเรียนโดยใช้ t-test พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังการใช้วิธีเรียนปนเล่นสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้วิธีเรียนปนเล่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีเรียนปนเล่น พบว่านักเรียนมีความสนใจตื่นตัวกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกทั้งเอาใจใส่ต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีเรียนปนเล่นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมการเล่นในการจัดกิจกรรมผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่าการเล่นนอกจากจะเป็นความต้องการของเด็กแล้วการเล่นยังส่งเสริมในการพัฒนาสติปัญญาของเด็กอีกทั้งเป็นแรงจูงใจในการเรียนในการที่จะกระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2530, หน้า 20-21) ได้กล่าวว่าการวิจัยที่พบว่าการใช้ประสาทสัมผัสและอวัยวะต่าง ๆ ในการรับรู้ของเด็กไม่เป็นแต่เพียงการเล่นที่ให้ความสุขและความสนุกสนานแก่เด็กเท่านั้น หากยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาสติปัญญาและความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ของเด็ก ดังนั้นการที่เด็กได้ทำกิจกรรม เล่น พบปะพูดคุยจะมีผลมากในการพัฒนาระดับสติปัญญาเด็กให้มีการเรียนรู้ได้ดีขึ้น กว่าการสอนโดยการให้

นิ่งฟังเพียงอย่างเดียว ซึ่งหากจะพิจารณาถึงผลดีที่ได้จากการใช้วิธีการเรียนปนเล่นนั้นผู้วิจัยขออภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังการใช้วิธีการเรียนปนเล่นนั้นมีผลเนื่องมาจากกระบวนการเรียนแบบเรียนปนเล่น ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเล่นในทุก ๆ ขั้นตอน คือขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุปผลบทเรียน เด็กได้ทำกิจกรรมการเล่นด้วยตนเอง ทำให้การเรียนมีความหมายและน่าสนใจเกิดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน ซึ่งจากการศึกษาในระหว่างทำการทดลองพบว่าการใช้วิธีการสอนแบบเรียนปนเล่นเด็กมีความพร้อมที่จะเรียนพร้อมที่จะรับรู้ เนื่องจากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการเสนอกิจกรรมต่าง ๆ หลายชนิด โดยจะเป็นการเล่นเกมการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี การร้องเพลง การเล่นออกกำลังกาย และการเล่นบทบาทสมมติ ทำให้เด็กมีความตื่นตัวที่จะเรียน เป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กสูงขึ้น ซึ่งดูได้จากผลคะแนนหลังเรียนและได้สอดคล้องกับ พรณี ข.เจนจิต (2528 หน้า 261) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีการตื่นตัว (Arousal theory) ที่อธิบายว่า คนเราจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีความตื่นตัวในระดับกลางหมายถึงไม่อยู่ในช่วงที่เฉื่อยชาเกินไปหรือตื่นเต้นมากเกินไป และการที่ครูจะกระตุ้นให้เด็กมีความตื่นตัวในการเรียนได้นั้นขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่มีความหมายเช่น บทเรียน อุปกรณ์ การสอนและกิจกรรม นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของฟรอยด์ (อ้างในเดโซ สวานานนท์, 2529, หน้า 201) ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ว่าการฝึกหัดจะให้ผลในการเรียนรู้ก็ต่อเมื่อได้กระทำด้วยความเต็มใจ การฝึกหัดที่เกิดจากการบังคับฝืนใจไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้

จากหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาได้กำหนดไว้ว่ากิจกรรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะเน้นทักษะการฟัง-พูด เป็นสำคัญ การสอนโดยใช้วิธีเรียนปนเล่นได้ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษดีขึ้นดังจะเห็นได้จากคะแนนสอบหลังการสอนโดยใช้วิธีเรียนปนเล่น สูงกว่าก่อนการสอนโดยวิธีเรียนปนเล่น ทั้งนี้เพราะการใช้วิธีเรียนปนเล่นนักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง-พูด ในขณะที่เล่นกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นการเล่นเกมน เล่นร้องเพลง การเล่นออกกำลังกาย และการเล่นแสดงบทบาทสมมติ โดยไม่รู้ตัวว่ากำลังเรียนภาษา เนื่องจากกิจกรรมการเล่นดังกล่าวมีลักษณะเร้าใจ นักเรียนจึงได้ฝึก ฟัง-พูด โดยเป็นไปอย่างอัตโนมัติ จากการสังเกตขณะที่นักเรียนเล่นกิจกรรมดังกล่าวนักเรียนได้ฝึกทั้งการฟังและมีโอกาสพูดวนเวียนกันในการเล่นกิจกรรมทำให้นักเรียนจดจำ คำ ประโยค โดยไม่ต้องท่องจำซึ่งน่าเบื่อสำหรับนักเรียนแต่การเล่นนักเรียนกลับอยากได้เป็นผู้พูด และเป็นผู้กระทำ และการเล่นที่ต้องตั้งใจฟัง คำ ประโยคจากที่ครูออกคำสั่งหรือบอก นักเรียนจะตั้งใจฟัง และปฏิบัติตามอย่างเต็มที่โดยที่นักเรียนไม่รู้ตัวว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ ซึ่งตรงกับแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, 2541, หน้า ก) ที่เน้นทฤษฎีการตอบโต้ทางสรีระคือ TPR (Total Physical

Response) และการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เนื่องจากการเล่นสร้างความเข้าใจ เด็กได้มีการเคลื่อนไหวเกิดความสนุกสนาน ซึ่งตรงกับ ลักษณะ อินทจักร (2538) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กวัยประถมศึกษาเป็นวัยแห่งการเล่นจึงเป็นการยากที่จะแบ่งแยกโดยเด็กว่าเมื่อใดเป็นเวลาเรียนหรือเมื่อใดเป็นเวลาเล่นดังนั้นเมื่อเอาความต้องการของเด็กคือการเล่น มาใช้ควบคู่กับการเรียนการสอนทำให้เกิดความตื่นเต้นสนใจซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เด็กมีความสนใจ ตื่นเต้น และตั้งใจเรียน โดยที่เด็กไม่รู้ว่าในการเล่นเป็นการเรียนควบคู่ไปด้วยเพราะเด็กได้แสดง ได้ร้องเพลง เล่นเกม หรือทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียนซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กที่ชอบการเล่นอยู่แล้ว การจัดกิจกรรมการสอนทำให้เกิดความตื่นเต้นสนใจและตั้งใจเรียนจริง ๆ แล้วคือตั้งใจเล่นโดยไม่รู้ว่าเป็นการเล่นจึงมีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. เจตคติที่ดีที่มีต่อภาษาอังกฤษหลังการใช้วิธีเรียนปนเล่นพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีมากต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแตกต่างกันในช่วงแรกก่อนที่จะทำการสอนโดยวิธีเรียนปนเล่นนั้นผู้วิจัยได้ข้อมูลจากครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเด็กจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ห้องปฏิบัติการทางภาษาครูประจำชั้นจึงให้นักเรียนเตรียมตัวที่จะไปเรียน พบว่าเด็กส่วนใหญ่มีท่าทางอึดอัด ไม่อยากที่จะไปเรียน บางคนกลัวครูดุเพราะพูดไม่ได้ ยาก ไม่ชอบเรียนแต่พอเด็กได้มาเรียนแล้วได้สนทนากันถึงการเรียนภาษาอังกฤษว่า สนุกเพราะครูใจดี ไม่ดุ และต่อมาพอถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ ครูประจำชั้นไม่ต้องเคี่ยวเข็ญให้เด็กมาเรียนทุกคนพร้อมใจกันมาเรียนอีกทั้งเมื่อถึงเวลาเรียน ถ้าครูประจำชั้นไม่ปล่อยให้มาเรียนเด็กจะเตือนว่า ถึงเวลาเรียนภาษาอังกฤษแล้ว

สำหรับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รับนั้น ในช่วงแรกที่ได้พบปะกับเด็กพบว่าเด็กบางคนมีลักษณะอาการเกร็ง นั่งตัวตรง ผู้วิจัยได้สนทนากันถึงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเด็กส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียน เพราะว่ายาก พูดไม่ได้ กลัวครูดุ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำความคุ้นเคยกับนักเรียนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สดใส เพื่อลดความตึงเครียดของเด็กโดยการให้เด็กร่วมกันร้องเพลง เปิดเพลงให้เด็กแสดงท่าทางประกอบ และมีการเล่นเกมเพื่อให้เด็กผ่อนคลาย ไม่รู้สึกหวาดกลัวหรือวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ชักจูงเด็กด้วยการกล่าวเกริ่นถึงกิจกรรมการเล่นที่จะมีขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษ สังเกตเห็นได้ว่าเด็กมีลักษณะอาการดีใจตื่นเต้นอยากรู้อยากเห็น ลดอาการเกร็งลง ยิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อหลังจากใช้แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดกิจกรรมแบบเรียนปนเล่น ประมาณแผนการสอนที่ 3 ผู้วิจัยได้สนทนากับเด็กถึงการเรียนภาษาอังกฤษพบว่าเด็กเปลี่ยนความคิดเริ่มชอบภาษาอังกฤษ และอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเพราะเห็นว่าไม่ยากอย่างที่คิดและมีกิจกรรมที่น่าสนใจเร้าใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษ และกล้าแสดงออกมากขึ้นเรื่อย ๆ เริ่มพัฒนาการขึ้นซึ่งได้จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่าเด็กจะกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งคิดว่าเป็นการเล่นไม่ใช้การเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบา

สุวรรณโสภณ (2539, หน้า 45) ได้วิจัยเรื่องการลดความวิตกกังวลของผู้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมที่เน้นจิตพิสัย ซึ่งพบว่าการลดความวิตกกังวลเป็นผลทำให้ความวิตกกังวลในการเรียนของผู้เรียนลดลงและส่งผลให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกถึงความสามารถในการเรียนและใช้ภาษา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับเจตคติ ความสนใจ และแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับลี (Lee อ้างใน บังอร ร้อยกรอง, 2541, หน้า 55) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษจะต้องให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายนัก การเรียนที่ขาดความสนุกสนานจะทำให้รู้สึกว่ายากเกินไป แต่ถ้าหากนำความต้องการของนักเรียนคือการเล่นนำมาใช้กับการเรียน จะทำให้การเรียนง่ายขึ้นและชอบที่จะเรียน ซึ่งสัมพันธ์กับงานวิจัยของ นงคราญ แสนสุภา (2537, หน้า 54-55) ซึ่งได้สรุปผลการวิจัยว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาได้ผลสูงกว่าการสอนตามคู่มืออันเนื่องมาจากการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติได้เปลี่ยนอริยาบท ได้เคลื่อนไหวทำให้ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งตรงกับความเห็นของ สุภัทรา อักษรานเคราะห์ (2532, หน้า 53) ที่กล่าวไว้ว่า สิ่งที่ต้องคำนึงคือการสอนทักษะการฟัง-พูด ซึ่งการสอนภาษาโดยใช้วิธีการเรียนปนเล่น เป็นวิธีที่让孩子们ได้เล่นได้แสดงได้ร้องเพลง เล่นเกม หรือทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียนสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กที่ชอบการเล่นอยู่แล้ว การจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นย่อมทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานและอยากเรียนมากขึ้นดังแนวคิดของฟร็อบเอล (Frobel อ้างใน เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2530, หน้า 68) ได้นำเสนอไว้ว่าเด็ก ๆ สามารถเรียนรู้โดยผ่านการเล่นอันเป็นการเรียนไม่เป็นทางการซึ่งก็ได้เป็นแนวทางในการสอนโดยใช้วิธีการเรียนปนเล่นโดยมุ่งให้เด็กมีโอกาสเล่นควบคู่ไปกับการเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตามธรรมชาติของเด็กที่ต้องการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ มาใช้ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน (เลขา ปิยะอัจฉริยะ, 2524, หน้า 18) นอกจากการเล่นจะเป็นการช่วยฝึกทักษะการฟัง-พูด ให้เด็กได้เรียนรู้อย่างไม่รู้ตัว และยังทำให้การเรียนของเด็กมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (วราภรณ์ รักวิจัย, 2537, หน้า 112-113) เด็กจะเรียนอย่างสนุกสนานเพลิดเพลินเกิดความประทับใจในสิ่งที่ได้เรียนรู้ทำให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมองเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเรียนอันจะส่งผลให้เกิดมีประสิทธิภาพที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้น

จากผลของการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่า การใช้วิธีการเรียนปนเล่นเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง เนื่องจากทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะวิธีเรียนปนเล่นเป็นวิธีสอนที่ช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอีกทั้งช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียน และมีส่วนช่วยให้เด็กได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ ในทักษะฟัง-พูด ได้จากการทำกิจกรรมการเล่นโดยไม่เคอะเขิน รวมทั้งมีความกล้ามากขึ้น และเมื่อนักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้ขึ้นตามไปด้วย จึงสมควรเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนน่าจะมีวิธีการสอนนี้ไปใช้ในการสอน และนอกจากการเน้นกิจกรรมแบบเรียนปนเล่นแล้วยังควรมีการเน้นการใช้ภาษาอังกฤษของครูในการสื่อสารต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาแก่นักเรียนยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาและเห็นว่ามีข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและผู้สนใจศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีเรียนปนเล่นในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนกับวิชาอื่น ๆ ในระดับประถมศึกษาและก่อนการจะนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ในการศึกษาควรศึกษาจุดมุ่งหมายวิธีการ กระบวนการสอนแบบเรียนปนเล่นให้เข้าใจอย่างละเอียดเพื่อให้การจัดกิจกรรมการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด และควรศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้เรียนก่อน เพื่อเป็นประโยชน์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาที่ใช้และถ้าในบางกิจกรรมของวิธีการเรียนปนเล่นมีบ้างที่กิจกรรมการเล่นมีลักษณะของการแข่งขันควรเตือนให้นักเรียนเรื่องการ “แพ้หรือชนะ” ไม่ควรมุ่งหวังแต่ชัยชนะเพียงอย่างเดียว การสามัคคีและการรักษาระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ

1.2 ในการทดลองงานวิจัย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีเรียนปนเล่น ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษผู้ปกครองควรจะได้รับรู้วัตถุประสงค์ของหลักสูตร แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันโดยไม่มุ่งหวังและเร่งรัดให้เด็กอ่านมาก เขียนมาก จนกระทั่งเด็กรู้สึกท้อแท้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษในที่สุด

1.3 การใช้กิจกรรมแบบเรียนปนเล่น เนื่องจากกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีเนื้อหาสำหรับใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเน้นคู่กับการเรียนรู้ การจำคำศัพท์และการใช้ประโยคที่มีหน้าที่ทางภาษา หากครูผู้สอนจะนำไปใช้กับนักเรียนโดยทั่วไป ควรมีการปรับเนื้อหาบทที่ใช้ในกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนที่จะนำไปใช้ และควรเพิ่มการใช้ภาษาตามสถานการณ์ให้มากขึ้นตามระดับชั้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาและวิจัยครั้งนี้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษดังนั้นควรมีการศึกษาผลการสอนแบบเรียนปนเล่น กับตัวแปรอื่น ๆ เช่นความ
คงทนในการเรียนรู้เป็นต้น

2.2 ในการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ดังนั้นควรมีการศึกษาผลการเรียนแบบเรียนปนเล่นในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป